

KARJASILTALAINEN

2018

*Elävää
elämää
Karjasillalla*

Julkaisija:

Oulu

RUOKAKASSI KOTIOVELLE!

Näin se tapahtuu:

1

Tilaa verkosta:
www.ekamarket.com

TAI soita
050 4059 501

2

Keräämme tuoreet
tuotteet varastollamme.

3

Toimitamme ruuat
valitsemaasi
osoitteeseen
ja ajankohtaan.

Ekamarket.com

Oululainen ruokakauppa

Arkistokappaleet: Kansalliskirjasto, vapaakappaletoimisto sekä Oulun Kaupunginkirjasto, maakuntakokoelmat

KARJASILTALAINEN

Julkaisija: Karjasillan Asukasyhdistys ry.
Ilmestyy kerran vuodessa
Painosmäärä: 1600
Painopaikka: Erweko Oy, Oulu
Lehteä toimittaa Jarkko Väisänen
(jarkko.s.vaisanen@gmail.com)
Mainostilan myynti: Juhani Kovala

ASUKASYHDISTYS

Puheenjohtaja: Emmi Kaivanto
puhelin: 040 705 6520
Sähköposti: emmi@ee.oulu.fi

Facebook Karjasillan Asukasyhdistys ry
Sähköposti: karjasillanasukasyhdistys@gmail.com
<http://www.karjasilta.fi>

Karjasiltalainen jaetaan Karjasillan alueelle, Oulun kaupungin virastoihin ja laitoksiin;
mm. asukastuville ympäri Oulua. Lehti on myös luettavissa osoitteessa www.karjasilta.fi

Kansikuva: Emmi Kaivanto 2018

ISSN 2489-740X

SISÄLLYS

SISÄLLYS	3
Puheenjohtajan palsta.....	4
Karjasillan Asukasyhdistys Ry	5
Johtokunta 2018.....	5
Lasten hiitokisat 2018	6
Virpomismuotia 2018.....	7
Lintuja ja lintuharrastajia Karjasillalla	8
Pientalon paloturvallisuus.....	10
Sanat hoitavat.....	11
Metallinkeräys	12
Puutarhajätteen keräys.....	13
Karjasillan stipendiaatit 2018.....	14
Puu kaatuu!.....	15
Karjasillan kesäjuhlat.....	18
Pihakirppis 2018	19
Karjasillan kirjasto.....	19
Sara Waklinia mukaellen: Sata muistelmää karjasillalta, kotoa ja maailmalta.....	20
Seniori uutena karjasiltalaisena	23
Karjasillan kasvatti ja sotalapsi!	24
Karjasillan joulumyyjäiset.....	28
Karjasillan seurakunta joulukuun joulukuun	29
7-vuotiaan mielipide Karjasillasta!	30
Kunnossapitoa riittää!.....	30
Puretaanko vai säästeääkö?.....	31

Puheenjohtajan palsta

HUH HELLETTÄ!

Me suomalaiset emme ole tunnettuja small talkista, mutta tänä vuonna säätilat ovat herättäneet niin paljon kummastusta, että ne ovat saaneet ihmiset juttelemaan toisilleen jopa hisseissä ja bussipysäkeillä! Vaikka maailman hurrikaanit ja tulvat tuntuvat täällä lintukodossa vielä kaukaisilta asioilta, niin meilläkin oli kevättalvella “lunta enemmän kuin koskaan”, kesä oli “kuumin miesmuistiin” ja vielä lokakuussa rikottiin “kaikkien aikojen lämpöennätys”. Huhtikuussa otimme aurinkoa lumikasassa ja heinäkuun nukuimme ulkona terassilla hyttysverkon sisällä. Pääsimme nauttimaan myös etelän lämmöstä, kun satuimme Lissaboniin 43 asteisena päivänä.

Ilmastonmuutosta tulvii ovista ja ikkunoista, samoin keinoja sen hillitsemiseen. Tiedämme, että kasvaessaan puut sitovat itseensä hiilidioksidia ilmasta, ja siksi puiset rakenteet ja tuotteet toimivat hiilivarastoina koko elinkaarensa ajan. Metsäkeskuksen mukaan rakentamisesta ja rakennusten kuluttamasta energiasta syntyy vuosittain yli kolmannes Suomen kasvihuonekaasupäästöistä, joten rakentamalla pitkäikäisiä puutaloja ja käyttämällä kestäviä ja uusiutuvia rakennusmateriaaleja voidaan ilmasto- ja ympäristöhaittoja vähentää.

Karjasillan rintamamiestaloilla alkaa olla ikää jo kohta kahdeksankymmentä vuotta. Isämme ja isoisämme suuret saappaat ovat siis jättäneet jälkeensä vain pienet hiilijalanjäljet. Pitämällä hyvää huolta taloistamme ne kestävät vielä tuleville ja taas tuleville sukupolville. Näin voimme jättää jälkeläisillemme perinnöksi vankan talon lisäksi puhtaammat jalanjäljet ja mahdollisuuden puhua muustakin kuin säästä.

Lunta odotellessa,

Emmi Kaivanto

puheenjohtaja

Karjasillan Asukasyhdistys ry.

Karjasillan Asukasyhdistys ry

Johtokunta 2018

- **Emmi Kaivanto:** puheenjohtaja
emmi.kaivanto@oulu.fi
puh:040 705 6520
- **Marika Raappana:** varapuheenjohtaja
marika.raappana@gmail.com
- **Juhani Kovala:** rahastonhoitaja
puh:040 568 8759
- **Jarkko Väisänen:** sihteeri, Karjasiltalainen lehti
jarkko.s.vaisanen@gmail.com
puh: 050 556 0956
- **Marjatta Viio:** Seniorikerhon yhdyshenkilö
marjatta.viio@gmail.com
puh: 044 020 1019
- **Sylvi Rautio**
- **Helinä Kinnunen**
puh: 050 300 4977
- **Johanna Pylkkänen**
pylkkanen.johanna@gmail.com
- **Mauri Korhonen**
puh: 045 846 3154
- **Erkki Lehto**
- **Tommi Leivonen**
tommi.leivonen@gmail.com
- **Merja Haukipuro**
- **YHDISTYKSEN PANKKITILI:**
FI31 5741 0540 0089 20

Johtokunta kokoontui kahdesti Mauri Korhosen kotona. Kokous pidettiin myös Höyhtyän Väkkeen tiloissa ja Emmi kotona. Vuosikokous oli Pohjankartanon Koululla.

Lasten hiitokisat 2018

TULOSTAULUKKO 2018

sija	tyttöjen sarjat	aika	sija	poikien sarjat	aika
3 - 4 v			3 - 4 v		
1	Siiri Pellikka	0:19	1	Samu Karjalainen	0:23
1	Valma Kallio	0:19	2	Daniel Väinämö	0:29
3	Kerttu Honkarinta	0:32	3	Vilho Luttinen	0:34
4	Veera Seppänen	0:34	4	Tomas Havana	0:42
5	Livia Tarkki	0:38	5	Väinö Luttinen	1:00
6	Sara Pellikka	0:40			
5 v			5 v		
1	Edith Laitinen	1:01	1	Aatu Hakasaari	0:45
2	Sofie Havana	1:11	2	Elmo Savolainen	1:01
3	Ronja Honkarinta	1:37			
4	Erika Orrenmaa	1:39			
5	Ainu Pekkarinen	1:45			
6	Mia Pakaslahti	1:49			
7	Lotta Tarkiainen	1:52			
8	Inkeri Föhr	1:59			
6 - 7 v			6 - 7 v		
1	Lena Ståhlberg	2:35	1	Akseli Orrenmaa	2:08
2	Helka Angerman	2:36	2	Aatu Karhumaa	2:28
3	Helmi Goman	2:38	3	Luka Ståhlberg	2:34
4	Iida Pakaslahti	3:06	4	Ilja Kallio	3:27
5	Emma Jokinen	3:37	5	Aarni Honkarinta	3:33
6	Moona Hilli	3:52	6	Hemmo Ruottinen	3:49
6	Emilia Karjalainen	3:52	6	Niilo Savolainen	3:49
8	Salli Leivonen	4:14			
9	Lotta Hilli	4:33			
8 - 9 v			8 - 9 v		
1	Rianna Rantala	1:26	1	Lauri Goman	1:38
2	Rita Rantala	1:37	2	Jetto Marttila	1:41
3	Ines Laitinen	1:55	3	Aaron Korkala	1:42
3	Laila Ranta	1:55	4	Elia Karhumaa	1:44
3	Lumi Nevala	1:55	5	Lauri Ryyänen	1:45
6	Lilja Pykkänen	2:06	6	Viljami Savolainen	1:51
7	Amanda Westin	2:21	7	Eeli Kallio	2:04
8	Unna Pekkanen	2:31	8	Jere Alenius	2:11
			9	Eemi Salo	2:13
10 - 12 v			10 - 12 v		
1	Viola Karhumaa	1:25	1	Asmo Angerman	1:47
2	Selina Karhumaa	1:31	2	Leo Siikaluoma	1:49
3	Juulia Alenius	1:37			
4	Aida Korkala	1:39			
5	Emmi Einola	1:40			
5	Sylvi Marttila	1:40			
7	Kaisla Nevala	1:41			
8	Viveka Seppänen	2:00			
9	Lilli Toivainen	2:20			

Innokkaita hiihtäjiä oli 65. Lunta sateli, joten ladut puuroutuivat, mutta ei se menoa haitannut. Huolto pelasi..

LILJA PYLKKÄNEN osallistuu mielellään hiihtokisoihin mukavalla kaveriporukalla.

Kuvat Karjasillan HIIHTOKILPAILUISTA keväällä 2018.

Virpomis- muotia 2018

Virpojat olivat ahkerasti liikkeellä pääsiäisenä. Korit täyttyivät mukavasti.

Lintuja ja lintuharrastajia Karjasillalla

Valokuvat: Annukka Kaltio

Vanhat asuinalueet rehevine puutarhoineen ja pihoineen, puistoinen ja muine ympäristöineen eri puolella Suomea ovat olleet lintujen – ja linnuista kiinnostuneiden ihmistenkin – suosiossa. Myös Karjasilla on tällainen ”lintukoto”. Kirjoittajista Ari on asunut Karjasillalla omakotitalossa 15 vuotta. Nykyisin Madekoskella asuva Jari on puolestaan viettänyt lapsuutensa alueella ja pois muutettuaan hän on tarkkaillut Karjasillan talvisen linnuston muutoksia lähes 40 vuoden ajan osana Luonnontieteellisen keskusmuseon valtakunnallista talvilinnuston seurantaa.

Ari on linnustonseurannan ja lintulaskentojen ammattilainen Metsähallituksen Luontopalveluissa. Kotikaupunginosassa vietettyyn aikaan ei kuitenkaan kuulu ammattimaista lintutarkkailua vaan rentoa lintuhavainnointia kotipihaan talvista linturuokintaa katsellen tai koiralenkilillä kiikareita kaulassa roikottaen. Uusimpana lintuharrastusmuotona on viime talvena alkanut tilhien rengastus kotipihalla. Syksyllä pakastimeen kerättyjen pihlajanmarjojen avulla kevättalvella kotipihalta eräänlaisella katiskalla pyydystettyjen ja renkaan jalkaansa saaneiden lintujen kokonaismäärä oli yli 200. Rengastushomman mielenkiintoisimmat tapaukset olivat ruotsalaisen rengastilhen tapaaminen ja tutun miehen talvella 2016-17 Hämeenlinnassa rengastaman tilhen löytyminen oululaiselta pihalta. Jos satuit viime kevättalvella huomamaan Karjasillan tilhillä kirkasta

Ari Rajasärkkä & Jari Heikkinen

metallinkiiltoa toisessa jalassa, kyseessä oli todennäköisesti joku noista linnuista. Tulevinakin hyvinä tilhitalvina ei tarvitse kovasti hämmästyä, jos rengasjalkainen tilhi osuu lintukiikariin. Mukava oman tuvan lämmössä tapahtuva talvinen lintuharrastuksen muoto tulee nimittäin jatkumaan.

Jari työskentelee Oulun yliopistossa biokemian koulutussuunnittelijana ja on jo nuoruudesta lähtien ollut aktiivinen lintuharrastaja. Talvilinnuston seurantaa on Suomessa tehty vuodesta 1956 lähtien. Tähän seurantaan liittyen Jari on vuodesta 1982 alkaen kulkenut kolmesti talvessa omaa lintulaskentareittiään, joka kiertää lähes jokaisen Karjasillan kadun. Karjasillalla on yksi noin 500 reitistä, joita eri puolella Suomea kolutaan talvesta toiseen. Ensimmäinen laskentakerta on marraskuun alussa, toinen joulun jälkeen ja kolmas helmi-maaliskuun vaihtessa. Laskentojen tuloksena saadaan tärkeää tietoa talvisen linnuston muutoksista paitsi yk-

sittäisten vuosien mitassa niin myös useampien vuosien ja jopa vuosikymmenten saatossa. Tietoa hyödynnetään mm. lintulajien uhanalaisuuden arvioinneissa. Esimerkiksi ennen tavallisen hömötiäisen on todettu vähentyneen niin paljon, että sitä pidetään nykyään uhanalaisena lajina. Talvilintulaskennat ovat olleet merkittävässä osassa hömötiäisen vähentymisen havaitsemisessa. Kun siis tapaavat Jarin talvipäivänä kiikaroimassa Karjasillan lintuja, tiedät hänen tekevän tärkeää linnustonseurannan työtä. Poikkea juttusille ja kysy, mitä Karjasillan linnuille tänä talvena kuuluu.

Jarin laskentojen perustella Karjasillan talvinen linnusto on viimeisten lähes 40 vuoden aikana muuttunut joidenkin lajien osalta melkoisesti toisten lajien kannan pysyessä melko vakaina. Sinitiaisia osui 1980-luvulla kiikariin vain muutamia yksilöitä, mutta 1990-luvun alusta lähtien laji alkoi yleistyä ja viimeisten 15 vuoden aikana sinitiaisia on näkynyt kerrallaan noin 30 yksilöä. Varpuselle on käynyt päinvastoin. Ennen vuosituhaten vaihtumista varpusia oli kaikkialla, missä oli orapihlaja-aitoja. Suurimmat määrät näkyivät Kaukovainionkadulla ja Hiiosenttiellä sekä Kollaantien kerrostalojen ja Tuulimyllynkadun tienoilla. Enimmillään varpusia

Tilhi

Varpunen

Pikkuvarpunen

näkyi lähes 300 yksilöä – yhdessä aidassa saattoi piilotella 70 lintua. 2000-luvun alusta lähtien varpusia alkoi vähitellen näkyä yhä vähemmän. Talven 2006-07 kolmessa laskennassa varpusten määrä oli pudonnut jo alle sadan. Kuluvan vuosikymmenen alussa varpusten määrä notkahti vielä alemmas. Jos näki laskennan aikana 50 varpusta, sai olla tyytyväinen. Viime vuosina varpusia on näkynyt muutama kymmenen, eniten Tuulimyllynkadulla ja Ketokadulla. Itäpuolella Karjasiltaa varpusia tapaa selvästi vähemmän.

Samaan aikaan kun varpunen on vähentynyt, pikkuvarpunen on vähitellen lisääntynyt yksilömäärän ollessa kuitenkin vielä selvästi jäljessä varpusen korkeimmista määristä. Karjasillan harakkapoppoo on vuosikymmenten aikana ollut varsin vakaa. Talvella 2015-16 harakoiden määrä kuitenkin yllättäen kaksinkertaistui. Se on luultavasti seurausta Ruskon jätekeskuksen toiminnan muutoksista. Biojätteen käsittelyn siirryttyä sisätiloihin on Ruskosta löytyvän ruuan määrä vähentynyt ja harakat etsivät muualta riittävän ravitsevia einoja.

Arin näkemykset Karjasillan linnuston muutoksista eivät perustu niinkään tarkkoihin laskentoihin vaan siihen, mitä kotipihassa, työmatkapyöräilyn tai vaikkapa koiralenkkien yhteydessä tulee nähtyä ja kuultua. Pesivistä lajeista selvästi runsastuneita ovat ainakin pikkuvarpunen ja harakka sekä kaupunkilinnuston uudistulokas sepelkyyhky, joka nykyään pesii eri puolilla Karjasiltaa muutaman parin voimin. Vähentyneisiin pesimä-

Sinitiainen

lintuihin voi listata ainakin tavallisen varpusen ja viherpeipon. Myös kesäiltoina taivaalla vauhdikkaita ja äännekkäitä lentonäytöksiään esittävä tervapääsky vaikuttaa vähentyneen Karjasillan ilmatilassa kuten pesivän linnuston seurannassa on todettu tapahtuneen laajemminkin.

Talvilintujen ruokintakausi on taas kerran alkanut. Kotipihojen elävöittävä ja parhaimmillaan lintujakin auttava mukava harrastus on kuitenkin syytä rajoittaa sellaiseen vuodenaikaan, kun sitä oikeasti tarvitaan eli kun maa on kunnolla jäätynyt tai pysyvän lumen peitossa. Liian aikaisin syksyllä aloitettu ruokinta saattaa houkutella muuten muuttolle lähtevien lintujen jäämistä Pohjolan talven armoille – usein huonoin seurauksin. Liian myöhään keväällä jatkuva ruokinta puolestaan saattaa sotkea lintujen normaalia pesimisrytmiä tai pahimmillaan saa emolinnut ruokkimaan poikasiaan vääränlaisella ravinnolla. Kaloripitoisella ”roskaruoalla” ruokitusta lintunuorisosta ei kasva terveellisen ravinnon avulla kehittyvien lajikumppaneiden veroisia luonnossa selvityjiä.

Mikä onkaan harvinaisin Karjasillalla tavattu lintulaji? Siihen ei ole yksiselitteistä vastausta. Laanaojassa keväällä 2007 uiskennellut korea mandariinisorsa voi monen mielestä olla sellainen. Ainakin linnun näyttävä ulkomuoto sai ihastuksen valtaan monet lintua katsomaan tulleet. Arin koiralenneilla harvinaisin kiikariin osunut lintu on toissakeväinen keltahemppo, joka pienenä ja pulleana pikkulintuna muina hemppoina istuskeli karjasiltalaisen puiston vielä lehde-

män haavan oksalla. Keltahemppo on Etelä-Euroopassa yleinen ja Suomessa jokavuotinen melko harvinainen laji, joka ei ainakaan toistaiseksi kuulu maamme vaikiintuneisiin pesimälajeihin. Jarille harvinaisin talvilintulaskentojen laji on itäinen kirjosiipikäpylintu, joka useimpina vuosina on Suomessa hyvin harvinainen. Tämä Siperiasta peräisin oleva pääasiassa lehtikuusen käpyjä nikertävä ristinokka on joskus harvoin varsin runsas Suomessakin, etenkin pohjoisessa. Tarvitaan kuitenkin tuuria, että sellainen tulee vastaan keskellä kaupunkia tehdyssä talvisen linnuston laskennassa.

Arille karjasiltalaisittain harvinainen lintu oli kyhmyjoutsen, jonka tunnusomainen siipien viuhinnasta lähtenyt ääni sai pään kääntymään kotipihalla kohti taivasta keväällä 2015. Näköhavainnon aikaan iso valkoinen lintu oli jo ohittanut pihan ja se nähtiin vain takaapäin lentämässä itään. Etelä-Suomesta tuttu ”kyhmärin” siipien ääni kuitenkin varmisti lajin, vaikka kiikarin läpi katsottuna se näyttikin joutsenelta. Lintu nähtiin samana päivänä myös muualla Oulussa, joten kyseessä ei ollut pelkkä korvien tinnitus. Jos jonain kauniina päivänä Arin korviin kantautusi närhen rääkäisy, voisi oma arvio harvinaisimmasta Karjasillalla tavatusta linnusta mennä uusiksi. Tuo tavallinen suomalainen metsälintu, joka joinakin syksyinä lähtee valtaville vaelluksilleen, kammoksuu niin perusteellisesti kaupunkien keskustoja, että sen havaitsemiseen Karjasillalla tarvittaisiin pieni ihme.

Ari Rajasärkkä & Jari Heikkinen

Pientalon paloturvallisuus

*Aikaa on
vain vähän!*

MIETI PELASTAUTUMISTA ETUKÄTEEN

Tulipalossa on kyettävä pelastamaan ja pelastautumaan nopeasti. Varmista, että havaitset tulipalon ajoissa. Huolehdi, että asunnossasi on riittävä määrä oikein asennettuja ja toimintakuntoisia palovaraittimia. Tutustu perheesi kanssa kodin poistumisreitteihin.

Poistuminen tulipalon sattuessa

- Ulko-ovet ovat tärkein reitti turvaan. Huolehdi, että pääsy ulko-oville on esteetön ja että ulko-ovet on helposti avattavissa sisäpuolelta.
- Yläkerrasta poistutaan alakertaan johtavien portaiden kautta. Jos portaille ei pääse, on poistuttava parvekkeen tai varatieikkunan ja -tikkaiden kautta. Varatieikkunan aukaisu ja varatielle pääsy on oltava esteetön. Ikkunan avauspainike on asennettava kilnteäksi.

Tärkeintä on päästä palolta turvaan

- Pelasta palavasta huoneistosta välittömässä vaarassa olevat ja varoitilta muita.
- Sulje palotilaan johtavat ovet ja ikkunat. Yritä alkusammutusta, jos se on turvallisesti tehtävissä.
- Tee hätäilmoitus numeroon 112 ja opasta hälytetty apu paikalle. Mikäli mahdollista, järjestä opastus osoitteen mukaiselle tielle.

112
SUOMI

Lataa
puhelimellesi
112-sovellus

SOITTAMINEN HÄTÄNUMEROON 112

1. Soita hätäpuhelut itse, jos voit
2. Kerro mitä on tapahtunut
3. Kerro tarkka osoite ja kunta
4. Vastaa sinulle esitettyihin kysymyksiin
5. Toimi annettujen ohjeiden mukaisesti
6. Lopeta puhelu vasta saatua sihen luvan

Jos tilanne tapahtumapaikalla oleellisesti muuttuu hätäilmoituksen jälkeen, ilmoita siitä hätäkeskukseen.

Lisätietoa hätäpuhelun soittamisesta www.112.fi

HUOM!

Jos hätänumero on hetkeksi ruuhkautunut - älä sulje puhelintä! Hätäpuheluihin vastataan mahdollisimman nopeasti ja aina soittamisjärjestyksessä. Hätäpuhelu ohjautuu mihin tahansa käytettävissä olevan operaattorin verkkoon. Voit soittaa vaikka oman operaattorin verkkoa ei olisi saatavilla. Huomaa, että matkapuhelimen näppäimien 112 painaminen yhdistyy hätäkeskukseen vaikka näppäinlukko olisi päällä tai puhelimen säädöryy ylitetty. Älä käytä puhelintasi muihin puheluihin. Hätäkeskus tai hälyttämässä apu voivat soittaa sinulle ennen saapumistaan ja kysyä esim. ajo-ohjeita tai tietoja onnettomuustilanteesta.

ASUINRAKENNUKSEN TULIPALO SYTTYY YLEISIMMIN KEITTIÖSTÄ

Keittiö on asuinrakennuksissa syttyneiden tulipalojen yleisin syttymispaikka.

Vaaraa aiheuttaa erityisesti liedien varomaton käyttö!

Lieden käyttö päähtyneenä on vaarallista. Päähtynyt ei huolehdi riittävällä tarkkuudella ruuanlaiton turvallisuudesta.

Vaaratilanteita ehkäisee, jos:

- Pidät liesitason ja sen ympäristön vapaana tavaroista, jolloin liedien tahaton päällekytkäytyminen ei yleensä aiheuta paloa. Liesitaso ei ole astioiden säilytys- tai kuivatuspaikka.
- Valvot ruuan valmistumista. Liedelle tai liesiuuniin lämpiämään unohtunut ruoka on liian usein rakennuspalon tai jopa hengenvaaran johtava syy vahingon aiheuttajaksi. Huomioi valvonta myös leivänpaahdinta, vohvelirautaa, grilliä, veden- tai kahvinkeitintä tms. laitetta käyttäessäsi.
- Huolehdi keittiölaitteiden virran katkaisusta ruuanlaiton jälkeen ja tarkista käyttökäytöksen tilanteen ennen kotia lähtöä ja nukkumista.

Huomioi turvallisuus liesihankinnassa. Liesiin on saatavissa lisävarusteita, joilla voi parantaa keittiön paloturvallisuutta. Näitä ovat esim. lapsiukat, ajastin ja lämpötilaa valvova liesivahdi.

Kylmälaite- ja pesukonepalot

Pesukoneet aiheuttavat palo- ja vesivahinkoja lähinnä vain laitetta käytettäessä.

- Älä jätä pesukonetta tai kuivuria käymään yksikseen. Näin voit reagoida nopeasti laitteen vikaantumiseen.
- Puhdista laitteen huoltoon vaativat nukkasiidit ja suodattimet säännöllisesti.
- Huolehdi, että pesukoneeseen ei päädy sen toimintaa vaarantavia esineitä.
- Avaa hana käytettäessä ja sulje se käytön jälkeen.
- Huolehdi, että kylmälaiteella, kuten muillakin kodin sähkölaitteilla, on riittävä ilmankierto. Imuroi pölyt säännöllisesti myös laitteen takaa.

Selvitä kotisi sähköpääkatkaisijan ja käyttöveden pääsulun sijainti.

LÄHDE: Oulu-Koillismaan Pelastuslaitos, ote julkaisusta 4 /2018 Pientalon Paloturvallisuus.

**RAVINTOLA
KARJATUPA**

Rehulantie 1

Avoinna 09 - 01

Pe - La 09 - 02

A-OIKEUDET

Tervetuloa aurinkoiselle terassille
Pe ja La Karaoke klo 21-02

Ravintola

KARJA

TUPA

KARJASILTA

*tule, viiñdy
virkisty!*

☎ 332 951

Sanat hoitavat

Hoitavista sanoista voi ensimmäisenä tulla mieleen lohdutus tai kehu, kannustus tai jokin muu lausahdus jonkun toisen sanomana. Hoitavilla sanoilla tarkoitetaan myös kirjoittamista. Tehokas ja helppo tapa pitää huolta omasta henkisestä hyvinvoinnista on kirjoittaa muisti- tai päiväkirjaa säännöllisesti. Satunnainenkin raapustelu tekee hyvää.

Luova kirjoittaminen on itseilmaisun ja itsetuntemuksen kannalta toimiva keino. On olemassa lukuisia harjoituksia, joita voi kuka tahansa kokeilla kirjoittamisen inspiraatioksi. Itsetuntemusta kirjoittaminen lisää, kun tulee kirjoittaneeksi omia mietteitään ja muistojaan vaikka päiväkirjaan. Kun palaa omien tekstien äärelle, näkee selvästi oman kehittymisen. Kirjoittamalla muistikirjaa tulee myös helpommin sanottua rehellisesti, miten asiat ovat, ja kirjoitettuna jokin askarruttanut asia voi synnyttää oivalluksen. Yksi hyvä kirjoitusharjoitus on kirjoittaa elämän haastavimmat hetket ylös. Niitä tarkastelemalla näkee oman elämäntarinan, josta on helppo huomata noiden kyseisten hetkien vaikutus ja voi todeta, että vaikka ne silloin tuntuivat raskailtakin, kimposi elämäntarina niistä nykysuuntaansa. Myös onnenaiheiden kirjoittaminen tuottaa elämyksiä. Kirjoittamalla pienimmätkin ilonaiheet ylös, on helpompi tuntea kiitollisuutta.

Luova kirjoittaminen on herkimpienkin tuntemusten tulkki, sitä kannattaa kokeilla päiväkirjamaisen kirjoittamisen ohella. Tajunnanvirran avulla voi päästä syvälle omaan mielikuviin ja itseilmaisun alkujuurille. Luovan kirjoittamisen voi aloittaa vaikka valitsemalla kotoa esineen tai asian, jonka näkökulmasta lähtee kirjoittamaan päivän kulkua. Mitä esimerkiksi tuorekurkku voisi ajatella pimeästä marraskuun alkuiltasta? Millaisin sanoin köynnöskasvi keittiön ikkunalla kannustaa itseään kohti valoa? Mitä mahtaisi koira pohtia arkaamuina? Kaikista näistä syntyy hauskoja tarinoita. Runojakin syntyy listaamalla vaikka ensin kolme lempeää adjektiivia, joiden perään ja väliin lisää muita sanoja. Tuotos kannattaa lukea itselle ääneen.

Kirjallisuusterapia on ominta aluetani. Siinä kirjoittamiseen liittyy vuorovaikutuksellinen elementti, kuten mihin tahansa terapiaan. Kirjallisuusterapiaryhmässä osallistujat kirjoittavat, lukevat ja keskustelevat, ja sanojen hoitavuus perustuu näiden kaikkien yhteisvaikutukseen. Ryhmän toiminta on luonnollisesti luottamuksellista. Ryhmässä tehdään kirjallisuusterapiaohjaajan avulla harjoituksia, joilla esimerkiksi päästään käsittelemään jotain raskaaksi kokemaa elämäntilanteita, pimeän vuodenajan synkistämää mielenlaatua tai vaikkapa purkamaan

omia mielenliikkeitä tehdäkseen tilaa ja järjestystä uusille ajatuksille. Totakai kirjoitetaan myös onnesta, ilon helmistä ja kiitollisuudesta. Usein kirjallisuusterapiassa käytetään apuna ja virikkeenä myös esimerkiksi kuvia. Luontokuvat, luonnossa aistiminen ja luonnon pohtiminen omassa kirjoituksessa tekee hyvää luovuudelle. Kirjallisuusterapiaryhmä voi olla myös henkisen kasvun tai voimaantumiseen tähtäävä ryhmä, ja sellaisissa ryhmissä erityisesti luonto on usein mielekäs inspiraation lähde.

Mikä tahansa kirjoittamisen ryhmä onkaan kyseessä, sillä on voimavaroja vahvistavaa vaikutusta, sen uskallan luvata. Kirjoittaminen on oiva tapa etäännyttää itsensä murheista, ja sen avulla voi tarkastella niitä turvallisen välimatkan päästä, pitää yllä omaa kiitollisuuspäiväkirjaa, luoda uusia kertomuksia tai kehittää entisestään omaa elämäntarinaa. Mikäli luova kirjoittaminen tai kirjallisuusterapia kiinnostavat, ota rohkeasti yhteyttä.

Johanna Pylkkänen

kirjallisuusterapiaohjaaja, kasvatuspsykologi (KM)

elosuoja@gmail.com

Instagram: @elosuoja

Metallinkeräys

JUHANI KOVALA kävi päivän mittaan tarkastamassa / järjestämässä romulavaa toukokuussa 2018

MARIA JA MARTTI HEKKANEN toivat metalliromua keräykseen. "Tämä on positiivista kierotaloutta" - he totesivat

Tässä asukasyhdistyksen tarjoamaa multaa lapioi Eila

LAADUKASTA NUOHOUSPALVELUA KARJASILTALAISILLE

Myös hormien massaukset ja
putkitukset

Vuosien kokemuksella

T:mi JT-NUOHOUS

Jani: 045 118 1672

Y-tunnus: 2875603-7

PUUTARHAJÄTTEEN KERÄYS

Puutarhajätteen keräys pidettiin viikolla 21. Talouksia osallistui 157.

Äiti ja tytär punajuuri.
Kuva: Marjatta Viio

Edullista jätehuoltoa Karjasillalle

Kysy etuudestasi, jonka yhteistyömme
Karjasillan Asukasyhdistyksen kanssa
tarjoaa sinulle jätteidesi
asianmukaisesta kuljetuksesta.

Hyvän ympäristön tekijä

 **KEMPELEEN
JÄTEKULJETUS**

www.kempeleenjatekuljetus.fi
Puh. 08 562 0310

TURVATEKIJÄ.FI
- ESTEETÖN - TOIMIVA - TURVALLINEN -

Tiesitkö, että useimpiin koteihin voidaan asentaa *hissi*? Vaihtoehtoina on joko portaisiin asennettava hissi tai kuilullinen pystyhissi.

Mikäli hissi voisi helpottaa arkeasi ja halaut lisätietoja mahdollisuuksista, tulen mielelläni kertomaan lisää. Tuolihiisiä on mahdollisuus kokiella ennen ostopäätöstä.

Ota yhteyttä, niin sovitaan tapaaminen!

Lisäteitoja hisseistä ja muista tuotteista kuten tukikaiteista ja liesivahdeista saat myös kotisivuiltani: www.turvatekija.fi

TURVATEKIJÄ.FI
- ESTEETÖN - TOIMIVA - TURVALLINEN -

Seifmeikker Oy

vilho.hiltunen@turvatekija.fi

045-113 24 34

Y-tunnus 2755098-5

www.turvatekija.fi

Karjasillan stipendiaatit 2018

Karjasillan Asukasyhdistys myöntää stipendit Karjasillalla asuvalle 6. luokan tytölle ja pojalle, jotka ovat toiminnallaan edistäneet myönteisen ilmapiirin rakentumista kouluun. Olen pyytänyt 6. luokkien opettajilta ehdotuksen stipendin saajista ja tällä perusteella esitän, että stipendit myönnetään seuraaville oppilaille:

Iida Harvio (osoite Artturintie)

Juuso Polvi (osoite Hakakatu)

Lämmin kiitos stipendien myöntämisestä oppilaillemme.

Terveisin **Jari Kestilä**, rehtori

Puu kaatuu!

Erkki Luttinen kaataa puuta. Lupa pitää kysyä ja on saatu Oulun kaupungilta.

PALVELEMME

ARKISIN

7-21

LAUANTAISIN

8-20

SUNNUNTAISIN

10-20

PALJETIE 4, 90150 OULU

KUOKKAMIES OY

Kaikki piha-maanrakennustyöt:

- pihasuunnitelmat
- salaoja-sadevesijärjestelmät
- kivetykset
- pohjien teko
- murskeet, mullat
- terassit, aidat ym.

www.kuokkamies.fi
sähköposti: kuokkamies.posti@gmail.com
Puh: 0500-684187

Kaukovainionkatu 49
90140 Oulu

Viime kesänä kolmevuotiaaksi ehtinyt Karjasilta Blues kasvoi askeleella moneen suuntaan. Bändejä oli yksi enemmän, samoin ruokamyymiä, ja osallistujamäärässäkin hypättiin uudelle vuosituhannelle. Sää suosi tapahtumaa tänäkin vuonna ja erikoiserä T-paitoja hurautti käsistä.

Tapahtuman polkaisivat vauhdikkaasti käyntiin ihana, värikäs Stella-klovni sekä sirkustyöpaja, jossa Tähtisirkuksen ohjaajat neuvoivat lapsia erilaisten sirkusvälineiden käytössä. Jarkon ja Antin jakamat kaasuilmapallot keikkuivat kaikkialla puistossa ja Caritaskodilta lainaksi saatu Oulun eläkeläisyhdistyksen tekemä lehmäkin ammui jälleen iloisena kesälaitumille päästyään.

Musiikista päästiin nauttimaan Karjasilta Cowboysien voimin, kun Henry Ojutkangas ja Arto Louhela pistivät parastaan. Puisto oli jo täynnä ihmisiä, joista moni kantoi mukanaan pihakirppiksiltä löytämiään aarteita. Ruokakoujuilla kävi kova kuhina ja perinteisten hampurilaisten ja hotdogien lisäksi Flying Reindeerin friteeratut sirkat yllättivät monet positiivisesti.

Cowboysien jälkeen lavalle nousi palkittu Jo' Buddy's Tri Riot, jonka pehmeänkarhea rokahtava blues sai koko puiston hytkymään musiikin tahtiin. Sukat menivät rullalle jo alkutahdeista ja viimeiset sävelet kuunneltiin jalkapohjat nurmesta vihreinä.

Sokerina pohjalla oli vielä ruotsin kuumimmaksi bluesbändiksi tituleerattu Trick Bag, jonka kaikki kuusi jäsentä kontrabassoineen mahtuivat kuin mahtuivatkin lavalle. Yhtyeen kiihkeä, karismaattinen show lunasti odotukset ja nosti tunnelmaa entisestään, ja viimeisen biisin jälkeen yleisö taputtikin soittajat takaisin lavalle.

Tunnelma Uumajanuistossa oli jälleen kerran upea. Tapahtumassa oli kaikenikäisiä ihmisiä, joista joku asui puiston vieressä talossa, toiset olivat Simosta, Tornioista ja Helsingistä, kauimpaa tulleet Iso-Britanniasta ja Pohjois-Amerikasta.

Blues 2018

Kaikkia yhdisti iloinen ilme ja musiikin tahtiin keinahtelu.

Kiitän sydämeistäni kaikkia, jotka tuon tunnelman loivat: Oulun päivät, Kuntalaisvaikuttaminen ja yhteisötoiminta, suunnittelutiimi, Karjasillan Asukasyhdistyksen johtokuntalaiset sekä muut talkoolaiset, somisteita ja sähköä lainanneet, ruoka- ja kahvimyyjät, esiintyjät ja pihakirpistä pitäneet! Kiitokset myös julisteen suunnittelusta, äänentoistosta ja lavan rakentamisesta! ja suurin kiitos teille kaikille paikalle tulleille!

t. Emmi

psst! Ensi kesänä jammaillaan jälleen 6.7.

Hiusmuotoilu
Anna Korkala

044 235 9957

Raatteentie 35
90140 Oulu, Karjasilta

VERHOOMO & OMPELIMO KATARIINA

KETOKATU 8
90140 OULU
Ark: 9-17
La: 10-14

Puh: 045-8517710
www.vokatariina.fi
info@vokatariina.fi

KARJASILLAN KESÄJUHLAT

Emmi Kaivanto julisti kesäjuhlat avatuksi.

Hevosajelut oli lasten suosiossa.

Pomppulinnassa oli välillä tungosta.

Palokunta ja poliisi kävivät esittelytymässä.

Risto Järvenpää yhtyeineen musisoi.

Nuori räppäri Mico Karjalainen villitsi yleisön.

Aune Kokko-Oikarinen oli onnellinen herkkukorin voittaja.

Pihakirppis 2018

Pihakirppiksen pitäjiä oli tänä vuonna 83. Aurinkoinen ja lämmin sää suosi tapahtumaa. Kauppa kävi vaihtelevasti.

Karjasillan kirjasto

Karjasillan kirjaston rakenteita korjataan, ilmastointi sekä sähkö- ja dataverkko uusitaan ja kirjastoon asennetaan omatoimijärjestelmä. Remontissa kohennetaan myös tilojen monikäyttöisyyttä ja esteettömyyttä.

Karjasillan kirjastoon tilatun aineiston voi noutaa pääkirjastosta. Varausta tehdessä noutopaikaksi voi valita myös muun kirjaston.

Korvaavana palveluna kirjastoauto pysähtyy torstaisin klo 14.15 - 14.45 Pohjankartanon juhlasalin edustalla pihan toisessa laidassa. Remontti valmistuu loppukevällä 2019.

VETOKOUKKUJEN AMMATTILAINEN

KOUKKU PAJA

www.koukkupaja.fi

Sara Waklinia mukaellen:

Sata muistelmaa Karjasillalta, kotoa ja maailmalta

Vietimme äitini Hilkka Nikkilän 100-vuotisjuhlia marraskuun 2. päivä (Taipaleentie 21). Äitini on asunut tässä talossa vuodesta 1945 lähtien, 73 vuotta.

Nuorena aviovaimona hän tuli Turusta, keskeltä Turkua Ouluun raunioiden vielä savutessa. Ei tämä turkulaistyttö tyhjin käsin tullut: hän oli matkustanut härkävaunussa matkaa 18 tuntia vahtien suurenmoisia tuomisiaan: hänellä oli mukanaan neljä kanaa ja Pöytyältä kummitädin lahjoittama uuhi (lammas). Vanhempani olivat saaneet vuokra-asunnon Hietasaaresta, sinne siis matka. Äiti veti perässään narussa tätä uuhta ja kassissaan nämä kaakattavat kanat pitkin Asemakatua kohti Hietasaarta.

Ja luonnollisesti ensimmäinen asia oli hankkia parempi asunto! Rintamamiestontti jäi haaveeksi, koska lapsia ei vielä ollut. Asuntopula oli ankara, ihmiset asuivat kuka missäkin ihmisten nurkissa.

Isäni Jaakko Samuli Nikkilä oli kuullut aamulla huhun työpaikallaan, että Karjasillankankaalla oli joku Salminen rakentamassa omakotitaloa ja se tulisi myyntiin: ei muuta kuin ruokatunnilla Sularannan Kallen,

hyvän työkaverin kanssa taloa katsomaan. Talo todettiin taloksi ja isäni ilmoitti, että ostan tämän, Kalle lainasi taskustaan 100 markkaa (nykyrahassa hieman alle 1000 euroa) ja niin oli talokauppa sine-toity. (Sen jälkeen taloa maksettiin vekseleillä vuosikausia ja aluksi myös lippoamalla lohia Merikosken alakanavasta keväisin.) Työpäivän jälkeen isäni meni kotiin ja ilmoitti äidille, että ostin meille talon! Äiti oli ollut kauhuissaan: Sami millä se maksetaan? Mutta mikäs siinä, kun isä oli ollut rintamalla viisi vuotta ja äiti sotilaskotisisarena, sieltä kun oli selvitty, miksei tästäkin?

Ja talo oli sellainen kuin se eteen annettiin, äiti ei siis valinnut väriä ja mallia keittiökaapistoon, (niitä ei ollut) ja huonejärjestys oli mikä oli ja hyvä niin. Mutta yksi hieno juttu tässä talossa oli: keskuslämmitys! Salminen oli ollut onnekas ja saanut hankittua paksut valurautapatterit keskustan pommituksessa tuhoutuneesta kerrostalosta ja jostakin kattilakin oli saatu hankittua. Todenkokoisesti talo on ensimmäinen keskuslämmitystalo Karjasillalla.

Muutto uuteen kotiin oli sitten

vuoden 1945 loppupuolella. Alhaalla oli kolme huonetta, keittiö ja wc, ylhäällä siinä vaiheessa yksi huone, kellarissa sauna. Elämä asettui uomiinsa, työnjako oli selvä: äiti huolehti kodista, isä perusti peltiseppäliikkeen Aleksanterinkadulle ja teki töitä Taivalkoskea myöten. Ja lapsiakin syntyi: Inge, liris, Eero ja Ulla, kolmen vuoden välein.

Pihalla kasvoi viinimarjapensaita, karviaisia (lajike oli muuten Hinnonmäen keltainen), vadelmia, juureksia ja perunamaa ulottui portaille asti, portaat olivat pihanpuolella suoraan vastapäistä Raivaajantien puolella asuvaa arkkitehti Heikuran taloa, portaiden paikka siirrettiin vuosia myöhemmin talon sivulle. Koivut oli istutettu keväällä 1946 tontin reunamille. Portti oli aluksi puuta, myöhemmin isä teki uuden samalla mallilla raudasta, malli on kopioitu suoraan Uusi puutarha -kirjasta nide I, toinen painos WSOY 1947, kuva on sivulla 171 "Aistikas puutarhaportti" - sopii sinne vieläkin.

Karjasilta oli meille lapsille mahtava paikka, alle kouluikäisenä maailman ääriraja kulki jossakin Uumajan puiston tietämillä, siellä oli puistotäti ja vesiallaskin, jossa saattoi pulikoida.

Tämän taloryppään väki oli hie-
man erikoista joukkoa: Taipaleentie 26:ssa asuivat Riemayerit, heillä oli yksi lapsi Brigitte, isä oli saksalainen,

liris ja minä 1954

Minä kolme vuotiaana isän kanssa

äidillä oli kampaamo kaupungissa. Seuraava lapsiperhe rivissä oli Kajavat (Taipaleentie 30), Jukka, Annukka ja Liisa, äiti oli lastentarhassa töissä kaupungilla, välillä Uumajan puistossa puistotähtinä. Forsblomin perhe (Taipaleentie 32), lapset Ulla, Nina, Lena ja Kaj, heidän äidinkielensä oli ruotsi, mamma oli kotona. Seuraavassa talossa (Taipaleentie 34) meidän taloa vastapäätä asuivat Frederiksenit, Ilse, Eeva ja Vesa, isä oli tanskalainen, äiti oli hammaslääkäri ja piti vastaanottoa kotona. Isien ammatteja en muista, nähtävästi äidit olivat mielestäni tärkeämpiä. Naapurissa (Taipaleentie 23) asui Oili (Olga) Maria Heinonen, eversti Reino Heinosen leski, tsaarin metsänhoitajan tytär Terijoelta, eversinnaksi silloin kutsuttiin, meille kuitenkin Oili-täti. Hänen luonaan opimme mm. kuinka juodaan teetä venäläisittäin. Oili-täti antoi sysäyksen rahkan tuotekehitykseen (sitä ei ollut lainkaan saatavilla) hän ja Oulun Valion meijerin johtaja kehittivät rahkaa, sitä tuotiin sitten Oili-tädille pakastettuna kokeiltavaksi litran sinivalkoisessa jäätelöpakkauksessa ja Oili-tädin kotiapulainen Saimi (Lipponen) leipoi sitten emännän ohjeen mukaista rahkapiirakkaa ja ette voi uskoa kuinka hyvää se oli!

Kun nyt lukija seisot markettien mahtavien rahkapurkkivalikoimien edessä, tiedät, että rahkan kehittäminen alkoi Karjasillan Taipaleentien kautta! Ja Oili-täti oli henkilö, joka ilmoitti Sotainvalidien Veljesliiton järjestämään Suomi-Neito kilpailuun erään neiti Armi Kuuselan. Oili-täti opetti poikalyseossa venäjää, samoin upseerit ottivat häneltä venäjätunteja, minäkin sain omat venäjätuntini ja kamppailin vaikeiden suhuään-teiden kanssa. Oili-tädin hauta on hänelle läheisten ystävien kenraali Siilasvuon muistopatsaan vierellä.

Toisella puolella taloamme (Taipaleentie 19) asui Martta Trump, parturi. Martta-täidillä oli alkujaan torin varrella Kauppurienkadun ja Rantakadun kulmassa, kivijalassa parturiliike, myöhemmin hän parturoi Taipaleentiellä.

Siihen aikaan kaikki kierrätettiin ja moneen kertaan. Metallit vietiin Huringin romukauppaan (Lyötyllä, radan tällä puolen) sanomalehdet vietiin myös, niitä vietiin talvisin potkurilla ja pulkalla vetäen ja tarpeeksi kun oli saatu kerättyä, niistä sai hopealusikoita, malli oli nimeltään Margit (Uusitalo-Ljungdell Pöytähopeat kaappien kätkeistä, WSOY 2014), kaikki keräyspaperi tuli kotiin kannettavasta Kalevasta, mainospostia ei siihen aikaan ollut. Tai itse asiassa joskus oli: taivaalla kaarsi lentokone ja jokainen valveutunut karjasiltalainen napero havitteli lentolehtisiä; toiset juoksivat - me emme, mutta jalat tukevasti haara-asentoon, sieraimet kohti taivasta ja keuhkot täyteen ilmaa: LENTOKONE, LENTOKONE PUOTA LENTOLEHTISIÄ!! - Olen huutanut ja huutanut, mutta koskaan en ole pitänyt lentolehtistä kädessäni, useita kertoja olen nähnyt niiden putoilevan pilvenä todennäköisesti välille Raivaajantie-Kaukovainionkatu, eli liian kauas...

Leikimme kesäisin kovasti teatteria: pidimme näytöksiä useimmiten Kajavan pihalla, näyttämö erotettiin koivuihin kiinnitetyillä vilteillä, kaikenlaista puvustustakin oli ja summittaista käsikirjoitusta hiottiin yhteisellä porukalla. Ne, jotka eivät olleet näyttelijöinä meneillään olevassa esityksessä olivat sitten yleisöä, edessä aina pienemmät ipanat, joita me vanhemmat sisarukset jouduimme kaitsemaan. Varmasti hienoja esityksiä, olihan Kajavan Jukka ohjaajana!

Meillä kotona piirrettiin kovasti, makulatuuripaperia äiti haki Kalevasta kilottain tähän tarkoitukseen, vahaliitujen ja vesivärien kulutus oli kova!

Äidin työsarka kotona oli valtava: ulkona odottivat puutarhatyöt, kotona äiti teki mehut, hillot, umpioimalla vihannessäilykkeet, leipoi pullat, pikkuleivät ja kakut, mämmit pääsiäisenä, ompeli vaatteet koko perheelle ja vähän muillekin päällystakeista lähtien. Äiti verhoili huonekalut, maalasi sisällä katot ja ovet, tapetoi seinät (ja useat ovatkin tapettikerrokset), lista on loputon. Isän liiketoiminnan kirjanpito ja palkanmaksut olivat myös osa äidin työtä. Ja oma lukunsa on tietysti sen ajan pyykkipäivät, valkopyykki keitettiin saunan padassa, saunan ovi kun avattiin, mahtava höyrypilvi lehahti pukuhuoneeseen. Lakanat ja pyyhkeet mankeloitiin sileiksi Nokelantiellä olevan kerrostalon kellarissa isolla mankelilla, mankelointiaika piti käydä aina etukäteen varaamassa. Eli kovasti tehtiin töitä ja kaikki itse: siis DIY-juttuja, kuten nykyisin sanotaan.

Ja tietysti oli lastenhoito! Välillä kotona kävi Puputin täti (terveyssisar) rokottomassa, hän asui Hakakadulla. Äiti laittoi kirjoituspöydälle pesuvadin ja pyyhkeen, Puputin täti tuli, avasi suorakaiteen mallisen

Perhekuva kesällä 1953.

nahkalaukkunsa, sairaalan haju levisi välittömästi huoneeseen ja pakoon ei päässyt!

Varsinaiseen työelämään äiti meni liki 50-vuotiaana Oulun lääninsairaalaan, myöhemmin OYKS ja teki koko ajan tänä päivänä muodikkaasti sanottuna pätkätoita, sairaala-apulaisena, kylvettäjänä jne, mitä eteen tuli. Eipä siinä kaikki, kyllä äiti hoiti lastenlapsiaankin, niin omaa poikaani kuin veljeni tyttärtä. Ja kun isämme sairastui syksyllä 1998 haimasyöpään, äiti hoiti kotona isän viimeiseen hengenvetoon asti, annosteli lääkkeitä ja huolehti kaikin tavoin, eli yli 80-vuotiaana. Eihän

elämänkumppania jätetä. Isä kuoli toukokuussa 1999, joten yhdessä he asuivat Taipaleentiellä 54 vuotta.

Äiti on myös vanhempana kierrellyt maailmalla: ihmeteltyt appelsiinipuita Portugalissa, katsellut upeita maisemia Roomassa, kiertänyt Kiinan muurilla ja monet, monet muut paikat ovat tehneet vaikutuksen, joita on vielä mukavaa muistella. Nyt riittävät äidille matkat Oulunsaloon mökille kesäisin, kun ”maailmanmeno on mennyt niin merkilliseksi, ei uskalla lähteä mihinkään”. Isäni sanoi, että hänen harrastuksensa on työ ja sitten kalastus (kalastusmatkat Lappiin) ja marjastus, ylipäätään metsässä liikkuminen.

Viimeiset vuodet äiti on tehnyt ahkerasti erilaisia kirjontatöitä, lukemattomia pöytäliinoja on tullut kirjoituksi ja tänä kesänä hän teki muististaan pienen pienillä ristipistoilla taulun omasta syntymäpäikastaan Pöytyältä, talot, polut, pellot ja lammet. Sen veljeni kehysti tauluksi - siihen voisikin tehdä signeerauksen: Hilikka 100 v.

Talomme on elänyt hyvin asukkaiden mukana. Sen kauniit peiliovet ja ikkunat ovat kestäneet aikaa muotivirtausten vaihtuessa ja ne valurautapatterit toimivat edelleen, ei ole termostaatteja, ei automiksiä, äiti käy säätämässä lämmön säiden

mukaan edelleen pannuhuoneessa, koki ja antrasiitti ovat vaihtuneet ajat sitten öljyyn. Kellarissa pyörii pesukone ja eiköhän kaikki ole hyvin niin kauan kun äiti on mankeloinut yläkerrassa tyynyliinat, lakanat sekä pyyhkeet ja laittanut ne kauniisti kaappiin. Maailmanmenoa seurataan lukemalla Kalevaa ja televisiosta. Ja käsityöt pitävät mielen pirteänä.

Loppuun vinkki kiireiseen joulunalusaikaan: Olin kuusivuotias ja äiti kertoi suuren salaisuuden: Joulupukkia ei ole olemassa. Olin todella pettynyt, mutta sitä lievensi se, että saisin äidin kanssa tehdä joululahjoja, kun ensin saisin sisareni liriksen nukutettua. Juttu meni näin: hetki hiljaisuutta pimeässä hieman ääntäni muuttaen: ”Olen Ingen suojeluskentä, nukutko sinä liris?” ”En nuku” kuului vastaus pinnasängystä. Sama hetken kuluttua uudelleen, ja aina kuului vastaus ”En nuku”. DIY-lahjat jäi minulta vielä tekemättä. Pientä skarppausta, voi onnistua, kannattaa kokeilla!

Terveiset täältä länsirannikolta etelästä!

Hyvää Joulunaikaa kaikille teille karjasiltalaisille, terveiset myös äidille!

Inge

OLEMME MUUTTANEET!

Kaikki lasituksiin liittyvät asiat löydät osoitteesta

TEHTAANMYYMÄLÄ
Riihiraitti 7, 90240 OULU

Oulun Rakennuslasi

 lasia.fi

SENIORI UUTENA KARJASILTALAISENA

Vuosi sitten muutin Kalevan naapuriin Solistinkadulle, eli olen uusi karjasiltalainen. Kovin kaukaa en muuttanut, vaan Kiviniemestä, Oulunlahdesta. Kotini oli isäni v. 1952 rakentama omakotitalo, jossa oli iso piha, pensasmaa ja kasvimaakin joskus. Perheineni asuin siinä 42 vuotta. Kun puutarhanhoito ei enää jaksanut innostaa, päätin myydä talon ja tontin ja muuttaa osakehuoneistoon kerrostaloon. Tämä toimenpidehän on monille nk. suurten ikäluokkien ihmiselle ajankohtainen. Se ei ole helppo päätös, ei. Mutta kun päätös on tehty ja muutto suoritettu, on helpotus huomattava. Kun tulin katsomaan Solistinkadun myytävänä olevaa huoneistoa ensimmäisen kerran, minuun teki

vaikutuksen ala-aulassa palava (led)kynttilä. Se vaikutti tervetuloa toivottavalta ja osavaikutti asunnon ostoon.

Millaista on ollut Karjasillalla asuminen tämän vuoden aikana? Sopeutumista on suuresti edesauttanut poikani perhe, joka asuu vajaan kilometrin päässä minusta. Toinen ilahduttava tekijä on ollut Karjasillan kerho, joka otti minut niin lämpimästi vastaan kokoontumisiinsa. Kerhohan on kokoontunut säännöllisesti jos kuinka kauan, mutta tunsin itseni heti hyväksytyksi ja joukkoon kuuluvaksi. Tänä talvena kerholaisilla ei ole ollut omaa kokoontumispaiikkaa, vaan olemme käyneet Karjasillan kirkon seniorikerhossa joka toinen torstai klo 13.00. Sinnekin meidät on toivotettu tervetulleiksi. Ohjelmaa on monenlaista ja on aina hauskaa tutustua uusiin ihmisiin. Lähiympäristöstä olen myös löytänyt luottokamppaan, jalkahoitajan, Caritaksen allasjumpan ja fysioterapeutin surkeaa selkäni hoitamaan. Kaikki nämä ovat niin lähellä. Madetojan sali on kävelymatkan päässä, samoin kirjasto kunhan sen remontti on valmis.

Yhteenvetona voin siis sanoa, että muutto Karjasillalle oli erittäin onnistunut ratkaisu. Ja miten kaunista ja viihtyisää täällä onkaan. Eihän tätä turhaan valittu Suomen parhaimmaksi asuinalueeksi muutama vuosi sitten.

Maija Sutela

Karjasillan senioreista ehti mukaan valokuvaan Eija Nikkilä, Marjatta Viio, Sylvi Rautio, ja Maija Sutela. Tällä kertaa he olivat mukana Karjasillan seurakunnan järjestämässä eläkeläisten kerhossa Karjasillan kirkossa.

Seniorikerholaiset kylässä. Maija Sutelen viihtyisässä kodissa.

**Karjasillan senioreiden
yhteyshenkilönä toimii
Marjatta Viio.
puh: 044 020 1019**

Karjasillan Seurakunnan eläkeläis-kerhon ohjaajana on diakoniatyöntekijä Anu Kontio

Eläkeläisten kerho jonka järjestäjä on Karjasillan seurakunta.

Karjasillan kasvatti ja sotalapsi!

Lapsuuden koti 1947

Karjasilta on minun lapsuuden kortteli. Oon kyllä asunut synnytyäni Heinäpäässä, Puistokavulla numero 8.

Oon Terttu Anneli Andersen, syntynyt Vuoti v. 1937. Isäni oli Birger Vuoti ja äitini nimi oli Aili. Meitä oli kaheksan lasta, vanhimmat siskoni kävivät töissä ja pojat koulua, me kolme tyttöä ja pikku veli olimme kotona ja koulussa. Meillä oli koira, nimeltään Busseri, koska siskoni koira Tanskassa oli nimeltään Busser. Meidän kissan nimi oli Hiipi, se oli norjalainen metäkissa, uros, iso ja komia.

Olin sovan aikana v. 1941- 43 tanskassa 1 v. ja 10 kk. Naestvedin kaupungissa, siskoni Railin kanssa, ja v. 1944-46 ruottissa Göteborgin kaupungissa pikku siskoni Ritvan kanssa, ja lastenkodissa Orustissa Railin ja veljeni Armaan kanssa, sekä lopuksi olin veljeni kanssa

Östa Tärnsjössä ennen kuin päästiin kottiin v. 1946.

Mun elämäni karjasillalla alkoi huhtikuussa vuonna 1946, kun palasin veljeni kanssa Ruottista, jossa olimme olleet sotalapsina perheessä ja myös kahessa lastenkojissa. Minä ainakin tunsin itteni kuin "mustalaiseksi" kaiken tämän siirron takia.

Vaan lapsen selviytymiskyvyn aistin ja "suomalainen Sisu" apuna", niin pääsin tämän aikakauden läpi ilman suurempia "haavoja".

Isäni, kuten kaikki muut jotka rakensivat Karjasillalle kotinsa, olivat saaneet "Aseveli-lainan". Isä ja kirvesmies Yrjö Käkelä rakensivat yhdessä meidän talon, sillä ehdoilla että Käkelä saisi asunnon talon vinttikamarissa. Ja niin kävi, hän asui siellä siihen asti kun oli saanut oman talon valamiiksi Kollaantiellä.

Palasimme kottiin huhtikuussa ja joutuimme käymään koulua Heinäpäässä, koska olimme asuneet Puistokavulla ennen, pitkä oli koulumatka, vaan siellä opin tuntemaan Lillin. Vaihoimme koulua syyslukukaudella 1946-47 Kajaanintullin kouluun. Nyt osoittautui niin, että Rautiaisen Lilli asui "meidän vieressä" Kaukovainionkavulla, ja meidän numero oli sillon 29, se oli ennen kuin tuli talot toiselle puolen katua, myöhemmin kun talot sitten rakennettiin tuli meidän numeroksi 62.

Meitä vastapäätä pellolla oli Kamppilan tila, kävimme siellä joskus hakemassa maitoa kun meitä oli kymmenen suuta syömässä, eikä aina riittänyt Valiosta tuotu maito.

Lilli ja Tut

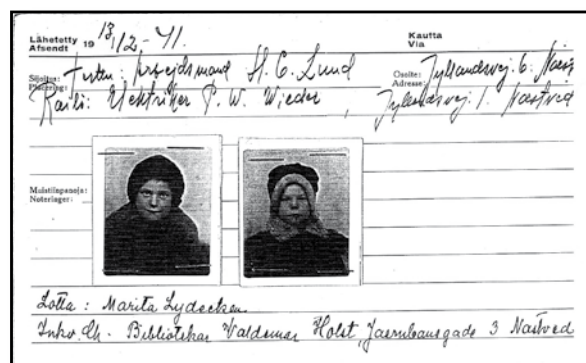
Isä sai luvan pittää possua siellä, se ostettiin silloin alaku kesästä ja tarkoitus oli lihottaa sen jouluksi.

Nyt mun ystävyys Lillin kanssa. Meistä tuli oikeen hyvät kaverit, olimme yhdessä koulussa ja kaikki vapaa-ajat. Se, se vasta oli menoa! Lillin kanssa samoilimme kaikki kolot Karjasillan ympäristössä.

Alaku-aikoina kuljetettiin karjaa Hiioseen laitumelle Kaukovainionkatua pitkin, ja Karjaportintien päävyssä oli sitten se "karjaportti".

Kun lähimme näille reissuille, niin otimme aina pienen "kipon" mukkaan, sillä jos löysimme marjoja tai vettä, niin se oli tarpeen. Vaan Lilli oli aika kekseliäs tyttö, kun nyt siellä vaelsi niin monta "lehemää", niin miksikä ei lypsätä niistä vähän juotavaa, hän kun oli Rantsilasta ja oli oppinut sen taidon. Ja niin kävi, saimme kuohuvaa ja lämmintä maitoa, joten me emme olleet nälissämme.

Ympäriellä oli monta latoa ja autoita taloja, joten satteen suojaa oli myös. Joskus Lilli otti isänsä polokupyörän, ja niin Lilli poloki tangon-välistä ja minä istuin takana tarakalla, sillon pääsimme vähän etäämmälle seikkaillemaan. Kerrankin hyppäsimme onnikan

Matkustusasiakirja Tanskaan 1941

tarakalle, ja päätyimme Kastelliin, ja kotimatka meni "kinttupolokua" mettän läpi kottiin.

Kävimme torilla ja uskottelimme myyjille että oomma "kaksosia", ja meillä oli näläkä, kun lähimme kotoa jo aikaisin aamulla, ilman ruokaa. Ja saimme, kun saimmekin aina jottain syötävää. Kaikki luulivat että oomma kaksosia, olimme yhtä "pisama naamoja" kumpikin ja musta tukkasia.

Meitä vastapäätä, johon myöhemmin rakennettiin Osula siihen Rehulantien ja Kaukovainionkavun nurkalle, oli poikien "urheilu paikka". Siellä hypättiin pittuutta, korkeutta seivän yli ja joillakin oli polokupyörä joilla ajettiin kilipaa. Tämä kyllä oli entistä mettän pohojaa, joten siinä oli mättäitä, hiekka-kuoppia ja kantoja, ei siis mikään ihanne paikka urheiluun.

Kävimme myös "pyhäkoulua" Artturintiellä Pakarisen-setän kojissa. Pakarinen oli ammatiltaan kirvesmies tai timperi, vaan hän toimi myös "vapaa-saarnajana" jossakin uskonlohkossa, luulen että se oli Helluntalaiset. Istuimme puolivalamiissa olohuoneessa plankuilla pukkien päällä.

Meijän asutuksen ympärillä oli peltoja ja niillä kasvoi paljon luonnon kukkia, me tytöt hoksasimme pienen tulo lähteen, myymällä kukkimppuja ovelta ovelle, ja kauppa meni hyvin. Mihin me käytimme rahat en muista enään.

Muistaakseni kevväällä 1947 alettiin kaivamaan vesi ja viemäri monttuja koko Karjasillalla. Vaan siitä tuli se haitta, ainakin kahtena kevväänä että vesi tuli meijän kellarin n. 1-1 ½ metrin korkeudelle ja pilasi poltto-puut, perunat ja muut säilötyt tavarat, vaan isä pelasti "puolukkatynnyrin" kellarin portaille, että saimme ees meijän rakastettua

"lappapuuroa"! Tykkäsin lapata sitä ihan vaaleaksi vaahoksi.

Ensin meillä oli "uluko-huusi", talosta suora käytävä pihan yli ja perunamaa kummallakin puolen. Kyllä siellä oli kylmää talavella, ja "paskatorni" jäätynyt korkeaksi, että isän piti käyä kaatamassa sen kangella. Kesällä siellä oli liian voimakas lemu.

Ensi-aikaan haimme vettä suurella tonkalla Raatteentien vesipostista, siinä Mikkolan ja Saarelan tykönä. Tavallisella kelillä pienellä kärryllä ja talavella kelkalla, meitä oli aina kaksi hakemassa vettä, yksin ei pärjännyt.

Kun sitten kaikki tuli valamiiksi, niin saimme "VESSAN", se oli suuri asia, ja että veet tuli keittiöön ja saunaan, mikä helepotus! Ja että oma SAUNA oli valamis oli myös ihanaa, olimme käyneet Raksilassa Syrjäkavun saunassa ensimmäiset vuojet.

Siitä tuli isälle vähän työtä vappaaikana kun nyt tarvittiin SAUNA VIHTAA, joten isä otti minut mukaansa Hiioseen hakkeen koivunoksia ja niitten piti olla Raudaskoivua hän opetti. Niiden lehdet ovat suuria, karkeita ja hyviä kuivumaan. Hiiosesta me myös haimme marjat, sienet, sekä kesällä käpyjä keittiön hellaan, piti vaan varoa ettei pannut liikaa kerralla pessään, sillä

Isä tekee saunavihtoja.

sillon hella kuumui aivan liikaa ja punaiseksi!

Nyt kun tiet taas oli kulukelposia, niin tänne tuli Onnikka, Pohjolan Veljekset ajoi tätä reittiä ja pysäkki oli ensin Rehulantien ja Raatteentien kulumassa, myöhemmin se siirrettiin meijä viereen Osulan etteen. Pohjolan Niilosta tuli oikea ystävä meille, siskoni Raili siivosi onnikan viimeisellä tuurilla. Tästä kyyvistä tuli suuri apu kun ei ollut pyörää millä liikkua.

Ei meillä silloin ollut polokupyöriä joka perheessä, joten sitä kulettiin joka paikkaan. Kerrankin äiti lähetti minut torilta ostamaan kallaa, tämä oli keskellä kessää ja nyt tuli ukonilima. Minä kyllä menin kottiin päin juoksujalakaa ja kun tulin kottiin niin silakat oli ihan mäsänä, muutama kala oli ehijänä. Montakohan kilometriä sitä on Rehulantien ja Kaukovainionkavulta Torille?, en tiiä, luulisin 4 kilometriä!

Kävin nyt koulua etteenkin tyttöjen kanssa jotka asuivat Karjasillalla. Silloin oli vain tyttö ja poika luokkia. Aamuisin kun lähimme kotoa, menimme aina Raatteentietä, sieltä tuli n. 10 tyttöä Rehulantieltä, n. 6, Artturintieltä 5-6 ja Karjaportintieltä yhtä monta, joten meitä oli iso liuta kun yhtyimme Taipaleentiellä ja joukko vain suureni Nokelantieltä. Kun sitten ohitimme Raksila niin sieltäkin yhtyi monta joukkoomme. On se ollut aikamoinen näky. Silloin olin jo alakanut käymään Keskuskansakoulussa Saaristonkavulla 4 luokalla. Ja nyt Lillin ja minun tiet erkanivat eri luokille. Niin ollen saimme uusia kavereita kumpikin.

Olin nyt 15-16 ikäinen, ja niin sitä alakoi kiinnostamaan mitä hupia sitä voisi harjottaa, siihen tuli sitten se "tanssi". Silloinen tyttö kaverini Eilan isä oli "portsarina" Kansantalolla, ja niin päästiin heleposti sissään. Olin oppinut tanssimaan

Jatkuu seuraavalla sivulla →

Nämät portaat ovat ne ihan ensimmäiset kun talo rakennettiin, ja Vanaha-äiti oli lapsen-likkana kun äiti oli kaupungilla ostoksilla.

14 ikäisenä, kun siskon mies oli mukana Vappaapalokunnalla, heidän juhulissa oli aina tanssit loppuksi.

Vuonna 1952 loppui kouluni ja nyt oli löyettävä työpaikka. Olin kotona pari kuukautta ja sain työtä Kalevan konttorista lähettinä, kaverina oli Hannuksen Raija. Tämä oli miellyttävä ja kiinnostava paikka ja olin siellä 2v. Olin nyt päättänyt että lähen Tanskaan töihin, koska muistot sieltä olivat niin lämpimiä että tuli kova kaipuu sinne. Olin nyt 17v. kun sonnistavuini Tanskaan jossa oon ollut siitä asti, siis 64 vuotta.

Olen viihtynyt täällä, vaikka toisinaan kaipaan sisaruksiani Suomessa. Siksi pidämme yhteyttä puhelimella, netillä ja vierailuilla, me, mieheni ja

minä, käymme Oulussa joka toinen vuosi ja siskon poika käy Tanskassa melekein joka vuosi ja silloin on siskoni Hellin ja pikkuveljeni Mauri ollut mukana muutaman kerran. Joten minua ei olla unohettu.

Oon kirjoittanut kirjan elämästäni, sotalapsuuestani ja vaiheistani täällä Tanskassa. Tulen taas Suomeen mieheni kanssa kesällä 2019, joten voipas olla että jotkut meistä voimme tavata siellä. Mulla on vielä muutama kirja jällellä jotka otan mukkaani, jos oisi kiinnostusta siihen.

Nyt vaan Hyvää Joulua 2018!

Toivoo teille *Terttu Anneli Andersen!*

Koko perhe 1947

Terttu ja kirja.

OULUN PIHARAKENNUS OY

- SALAOJA- JA SADEVESIJÄRJESTELMÄT
- NURMIKON PERUSPARANNUKSET
- PIAKIVEYKSET

Puh. 040 586 1591
www.piharakennus.com

JOULU- PUKKI

Odottelee
korvatunturilla
Karjasiltalaisten
soittoja.
050 5560956

Tunnelmalliset Joulumyyjäiset

Uumajanpuistossa Lauantaina 15.12.2018 KLO 14.-16

Valaisemme puiston lyhdyin ja jouluvalo-in.
Tule myymään jouluisia tuotteitasi, esim. leivonnaisia tai käsitöitä!

Varaa ilmainen myyntipaikkasi 6.12. mennessä Emmiltä:
040 7056520, emmi.kaivanto@ee.oulu.fi tai
Johannalta: pylkkanen.johanna@gmail.com

Asukasyhdistys myy lämmintä glögiä, tuoreita joulutorttuja ja
piparkakkuja.

Tervetuloa!
Toivottaa Karjasillan Asukasyhdistys ry.

Joutsen apteekki
RAKSILA (SALE)

**ILMAINEN
PYSÄKÖINTI**

**ESTEETÖN
KULKU**

**RUOKAKAUPAT
VIERESSÄ**

**Aukioloajat:
ma-pe 9 – 20
la 9 – 17**

Joutsen apteekki
Raksila
Tehtaankatu 1
puh: 08 330 331

www.joutsenapteekkioulu.net

**KAUKOVAINION
SIVUAPTEEKKI**

Kaukovainion ostoskeskus
Hiirihaukantie 3

**Aukioloajat:
ma-pe 9.30 – 17.30
la suljettu**

puh: 08 331 382

Karjasillan joulumyyjäiset

Perinteiset Karjasillan joulumyyjäiset järjestettiin jälleen 10.12 Uumajan puistossa. Tarjolla oli jokavuotiseen tapaan niin herkkuja kuin käsitöitä, jouluisia askarteluja ja muuta ihanaa. Puhuttakaaan suloisesta tunnelmasta. Asukasyhdistys myi torttuja ja lämmintä glögiä.

Sydämen joulun ainekset

Joulunaika kutsuu lukuisin tavoin meitä eri elämäntilanteissa olevia hiljentymään ja aistimaan joulun taikaa ja rauhaa. Paukkuvat pakkaset (toivottavasti), lumen narske kenkien alla, kodikkaat valot pimeyttä vasten, jouluun liittyvät tuoksut, yhteys läheisiin ja jouluperinteet. Niihin kaikkiin on kätkeytynyt jotakin joulusta. Kuten myös joululauluihin.

Yksi kaikkein suosituimpia joululauluja Suomessa on Kasu Halosen säveltämä ja Vexi Salmen sanoittama Näin sydämeeni joulun teen, jonka teki tunnetuksi Vesa-Matti Loiri tasan 30 vuotta sitten ilmestyneellä joululevyllään. Laulun tunnettu kertosaiehan kuuluu: "Näin sydämeeni joulun teen ja mieleen hiljaiseen, taas Jeesus-lapsi syntyy uudelleen."

Laulu on herättänyt takavuosina yllättävää keskustelua, jopa kohua. Jotkut kristityt ovat nimittäin paheksuneet laulua sen sanoman takia, jota he ovat pitäneet epäkristillisenä. Paheksijat ovat ymmärtäneet, että laulussa viitattaisiin itämaiseen jälleensyntymisoppiin, koska siinä puhutaan Jeesus-lapsen uudelleen syntymisestä. Kieltämättä joku saattaa näinkin asian ymmärtää.

Mutta en usko Kassun ja Vexin tarkoittaneen, että Jeesus-lapsi syntyisi uudelleen ja uudelleen jonnekin eri seimiin ympäri maailmaa, vaan kyse on jouluun herkeytyvästä ihmisestä. Häntähän laulussa kuvataan, alusta lähtien. Jouluun herkeytyvä ihminen kutsuu joulun sydämeensä ja avaa mielensä uudelleen joulun sanomalle, uudelleen ja uudelleen.

Sitä paitsi tämä on myös hyvin perinteinen kristillinen ajattelutapa. Kristityn elämä on jatkuvaa uudistumista ja kasvuakin. Meitä kutsutaan "uuteen elämään" joka päivä, riippumatta siitä kuinka onnistumme minäkin päivänä vastaamaan kutsuun. Jokainen päivä on kuin uusi luomus, jokaisena päivänä voi aloittaa alusta vakaalta pohjalta.

Jokaisena päivänä voimme palata uudelleen ja uudelleen katsomaan lupauksien Jeesus-lasti. Tuo lapsi kantaa sisälleen täydellisyyttä ja kykenee kukistamaan pahan vallan. Mieleemme saa uudistua päivä päivältä joulun sanoman äärellä, myös tänäkin joulunaikana.

Siunattua joulun odotusta!
Pekka Mustakallio, pastori

Joulunajan tapahtumia Karjasillan kirkossa

Su 2.12. klo 15 Suomen -ja saamenkieliset Kauneimmat joululaulut.

Su 2.12. klo 19 Joulun valo -konsertti.

Pe 7.12. klo 18 Oulun Suzuki-soittajien joulukonsertti.

Su 9.12. klo 15 Nyt kristikunta riemuitse - kamarikuoro Melodiam joulukonsertti.

Ti 11.12. klo 19 Madetojan musiikkilukion tyttökuoron joulukonsertti.

Ke 12.12. klo 19 Oamk:n musiikinopiskelijoiden joulukonsertti.

La 15.12. klo 10-14 Perinteiset joulumyyjäiset.

La 15.12. klo 14 Kauneimmat joululaulut.

La 15.12. klo 18 Tuikkii taivaan tähtivyö - Merikosken laulun joulukonsertti.

Su 16.12. klo 16 Sotaveteraanikuoron joulukonsertti.

Su 16.12. klo 19 Kauneimmat joululaulut.

Ma 17.12. klo 19 Cantio Laudis -kuoron joulukonsertti.

Ke 19.12. klo 18 Kauneimmat joululaulut.

Pe 21.12. klo 22 Kauneimmat joululaulut.

Su 2.12. klo 10 Messu. Cantio Laudis -kuoro.

Su 9.12. klo 10 Messu.

Ke 12.12. klo 9.15 ja klo 10 Lasten Joulukirkko.

Su 16.12. klo 10 Messu ja puurojuhla.

Ti 18.12. klo 9.15 ja klo 10 Lasten Joulukirkko.

Su 23.12. klo 10 Messu. Karjasillan kirkkokuoro.

Ma 24.12. klo 13 Perheiden jouluaaton hartaus.

Ma 24.12. klo 23 Jouluyön messu. aCorde -kuoro.

Ti 25.12. klo 10 Messu.

Ke 26.12. klo 10 Messu.

7-vuotiaan mielipide Karjasillasta!

Jos tykkäät puutaloista niin tule katsomaan karjasiltaa. mutta voit tulla huvikseen katsomaan. ja minä sanon että kannattaa tulla katsomaan! Mutta meillä on kohta joulu myyjäiset ja on myös hiihtokisat. Ne on asukas yhdistyksen juttuja ja kaikissa juhlissa on makkaraa paitsi joulumyyjäisissä.

Karjasilta on ihana. Se on totta! Ja meillä kesäisin on karjasilta blues, mutta karjasilta bluessakaan ei ole makkaraa! Mutta minä söin ensimmäisen heinäsirkan! Kesä juhlissa on joka vuosi pomppulinna! ja siellä karjasiltabluesissa on leikkipuisto.

Salli 7v

Kunnossapitoa riittää!

Erkki Luttinen maalaushommissa elokuussa 2018. Hyvää jälkeä syntyi.

Puretaanko vai säästeäänkö?

Oulun kaupunki aikoo purkaa Karjasillalta Rehulantieltä kaksikerroksisen Piipisen talon. Rakennuksessa on ollut joskus myös kauppa.

Maan alla olevasta öljysäiliöstä löytyi viime keväänä tarkastuksessa reikä.

Säiliö ja pilaantunutta maata on poistettu. Tutkimuksissa ilmeni rakennuksen välittömässä läheisyydessä korkeita hiilivetyttöisyyksiä. Sen takia rakennuksen alla oleva maaperä ja rakennuksen pohjarakenteet tulisi tutkia tarkemmin, jotta selviää, ovatko tontin maakerrokset ja rakennuksen rakenteet pilaantuneet laajemmin.

Maaperän puhdistus eivät ole mahdollisia kohtuullisin kustannuksin, jos taloa ei pureta.

Tekninen isännöitsijä Jari Poutiainen Oulun kaupungilta toteaa, että rakennus luultavasti puretaan loppuvuonna.

– Kaikki viittaa siihen, että rakennus puretaan ja mahdollisimman pian. Hallinnollisissa asioissa menee jonkin aikaa, mutta loppuvuoteen se menee.

Poutiainen arvelee tässä vaiheessa, että naapurustolle ei olisi ollut haittaa öljyvuodosta. Tarkemmat maaperätutkimukset talon alta voidaan tehdä, kun talo on purettu.

Jutun lähde: Kaleva

Mika Kaukko
Autokorjaamo M. Kaukko Ky
GSM 0400 987 816
Poratie 9
90140 OULU

VALO. IHMISMIELEN VOIMA.

Pudasjärvellä valmistettava Profin-lasiliukuseinä tuo kotiin laajoja näkymiä ja erilaista viihtyvyyttä: valoa, avaruutta ja vuodenajan mukaan vaihtuvia maisemia.

Myös alumiiniverhoiltu Clear-mallisto

Tutustu lasiliukuseinämallistoihin
www.profin.fi